

SM22-03/2014

S M Ě R N I C E

**STANOVUJÍCÍ FUNKČNÍ SYSTÉM OCHRANY DUŠEVNÍHO
VLASTNICTVÍ, TRANSFERU A KOMERCIALIZACE
VÝSLEDKŮ VÝZKUMU A VÝVOJE VE VÝZKUMNÉM ÚSTAVU
MELIORACÍ A OCHRANY PŮDY, V.V.I.**

Vytištěno: 31.03.2015

VÚMOP, v.v.i	SM22-03/2014	Ochrana duševního vlastnictví	Číslo vydání: 1	Kód změny: 2	Číslo výtisku: NK	Strana 1 (celkem 21)
--------------	--------------	-------------------------------	-----------------	--------------	-------------------	----------------------

Směrnice funkčního systému ochrany duševního vlastnictví a transferu a komercializace výsledků výzkumu a vývoje (dále jen směrnice), v souladu s Konceptí rozvoje zemědělského aplikovaného výzkumu a vývoje do roku 2015 a navazující ústavní Konceptí rozvoje a základních směrů výzkumu a vývoje 2009-2015 Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy, v.v.i. (dále jen ústav), v návaznosti na Doporučení komise ze dne 10. dubna 2008 o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace (2008/416/ES), stanovuje závazný postup a formy ochrany duševního vlastnictví a zajištění uplatnění výsledků v celém cyklu výzkumu a vývoje; ve fázi přípravy návrhu projektu výzkumu a vývoje, v průběhu řešení a při jeho ukončení a v návazném období vlastního uplatnění. Přijatý systém ochrany a transferu je podmínkou pro poskytování podpory výzkumu a vývoje z veřejných prostředků.

ČÁST PRVNÍ OCHRANA DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

Článek 1

Právní úprava duševního vlastnictví

- (1) Směrnice upravuje jednotný postup při ochraně a uplatnění práv k nehmotným statkům (duševnímu vlastnictví), zejména autorských práv, průmyslových práv a práv dalších (práv k nechráněným poznatkům know-how), které se vztahují k duševní činnosti v rámci ústavu v oblasti jeho působnosti a činnosti ve výzkumu a vývoji a souvisejících činnostech.
- (2) Předmětem práva autorského¹ je ochrana vědeckých a jiných děl, která jsou jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a jsou vytvořena v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě včetně elektronické. Předmětem autorského práva je i ochrana originálního software, kartografického díla a i ochrana díla souborného, za něž se považuje databáze, která je svým způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu autorovým vlastním výtvořem.
- (3) Průmyslovými právy se rozumí souhrn práv k nehmotným statkům, které jsou průmyslově využitelné a jsou výsledkem tvůrčí činnosti; k vynálezu chránitelnému patentem² nebo užitným vzorem³, k designu chránitelnému průmyslovým vzorem⁴, ke zlepšovacímu návrhu².

¹ Zákon č. 398/2006 Sb., kterým se vyhlašuje úplné znění zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 81/2005 Sb., zákonem č. 61/2006 Sb. a zákonem č. 216/2006 Sb., Autorský zákon.

² Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

³ Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů.

⁴ Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, ve znění pozdějších předpisů.

Článek 2

Základní povinnosti při ochraně duševního vlastnictví

- (1) Všechny osoby, které jsou k ústavu v pracovním poměru a nebo pro něj pracují na základě dohod (dále jen pracovníci) jsou povinni střežit a ochraňovat veškeré duševní vlastnictví ústavu, jakož i práva s ním spojená. Pracovník je povinen zdržet se jakéhokoliv jednání, které je nebo by mohlo být v rozporu s oprávněnými zájmy ústavu ve vztahu k tomuto duševnímu vlastnictví.
- (2) Pracovník je povinen dbát, aby veškeré duševní vlastnictví, které je majetkem ústavu nebo k němuž má ústav licenční, zástavní nebo jiné právo, bylo využíváno pouze pro potřebu ústavu a v jeho oprávněném zájmu.
- (3) Pracovník je povinen dbát, aby při plnění povinností vyplývajících z jeho pracovního poměru a ani z jiné činnosti prováděné pod jménem ústavu nedocházelo k porušování práv k duševnímu vlastnictví třetích osob.

Článek 3

Obchodní tajemství

- (1) V souladu s obecnou úpravou⁵ se za obchodní tajemství ústavu považují veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s činností ústavu, které mají skutečnou nebo potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou běžně dostupné a mají být podle vůle ústavu utajeny a jím odpovídajícím způsobem jejich utajení je zajišťováno.
- (2) Obchodní tajemství tvoří zejména know-how, které lze charakterizovat jako souhrn organizačních, výzkumných, vývojových a dalších znalostí a zkušeností, dále skutečnosti týkající se ústavu: např. projekty výzkumu vývoje nebo technického rozvoje, s výjimkou projektů výzkumu a vývoje financovaného z veřejných prostředků, zásady licenční politiky ve věcech práv průmyslového či jiného duševního vlastnictví, přihlášky průmyslového vlastnictví a související dokumentace.
- (3) Výsledky projektů výzkumu a vývoje nebo technického rozvoje financovaného z veřejných prostředků jsou součástí obchodního tajemství ústavu jen v případě, kdy jsou nebo mohou být předmětem průmyslového vlastnictví a ústav rozhodl o jejich ochraně, a to do doby podání příslušné přihlášky předmětu průmyslového vlastnictví na Úřad průmyslového vlastnictví ČR, popř. na úřad s obdobnou působností v zahraničí.

⁵Zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, v platném znění.

- (4) Práva k výsledkům duševní činnosti, která lze charakterizovat jako předměty průmyslového vlastnictví a která vznikla v rámci projektů výzkumu a vývoje nebo technického rozvoje financovaného z veřejných prostředků, se řídí příslušným předpisem⁶, případně smlouvou uzavřenou mezi ústavem a poskytovatelem finančních prostředků.
- (5) S obchodním tajemstvím může nakládat pouze ta osoba, která je k tomu oprávněná na základě oprávnění daném ředitelem, a to v rozsahu, v jakém je to nezbytné k výkonu její funkce nebo zaměstnání. Každá osoba, která může nakládat s obchodním tajemstvím ústavu, je povinna podepsat prohlášení o ochraně informací. Zánik pracovněprávního vztahu pracovníka k ústavu není důvodem zániku práva ústavu k obchodnímu tajemství.
- (6) Jde-li o výsledek veřejné zakázky, který nelze chránit podle zákonů upravujících ochranu výsledků autorské, vynálezecké nebo obdobné tvůrčí činnosti, je vlastníkem výsledků poskytovatel a jejich zveřejnění a využití je možné pouze s předchozím písemným souhlasem poskytovatele výukou nebo veřejným šířením výsledků výzkumu na nevýlučném a nediskriminačním základě.
- (7) Jde-li o výsledek veřejné zakázky, který lze chránit podle zákonů upravujících ochranu výsledků autorské, vynálezecké nebo obdobné tvůrčí činnosti, potom příjemce, pokud poskytovatel nestanoví jinak, musí uplatnit právo k výsledkům, zajistit jejich právní ochranu a po jejím udělení poskytnout poskytovateli neomezený bezplatný přístup k tomuto výsledku a nediskriminační přístup třetím stranám za tržních podmínek. Ke zveřejnění výsledků před podáním přihlášky k průmyslové právní ochraně je nutný písemný souhlas poskytovatele.
- (8) Pro využití výsledků, s výjimkou ustanovení podle odstavců 6 a 7, platí, že:
- a) je-li příjemcem ústav a má-li výlučná práva k výsledku plně financovaného z veřejných prostředků, je využití výsledků možné pouze výukou, veřejným šířením výsledků výzkumu na nevýlučném a nediskriminačním základě nebo transferem znalostí, práva k výsledkům činnosti ve výzkumu, vývoji a inovacích, která není veřejnou zakázkou, patří příjemci,
 - b) je-li příjemcem účelové podpory projektu ústav spolu s podnikem, pak:
 1. výsledky této spolupráce, které nelze chránit podle zákonů upravujících ochranu výsledků autorské, vynálezecké nebo obdobné tvůrčí činnosti, mohou být volně šířeny a práva k výsledkům vycházejícím z činnosti ústavu plně náleží těmto subjektům, nebo
 2. jakákoliv práva k výsledkům projektu, jakož i související přístupová práva, náleží všem spolupracujícím subjektům v míře odpovídající rozsahu jejich účasti na řešení projektu, nebo

⁶ Zákon č.211/2009 Sb., kterým se vyhlašuje úplné znění zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 41/2004 Sb., zákonem č. 215/2004 Sb., zákonem č. 342/2005 Sb., zákonem č. 413/2005 Sb., zákonem č. 81/2006 Sb., zákonem č. 227/2006 Sb., zákonem č. 171/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb. a zákonem č. 110/2009 Sb.

3. ústav obdrží od spolupracujícího podniku náhradu odpovídající tržním cenám za práva k výsledkům projektu, jež vznikla v důsledku její činnosti a jsou postoupena spolupracujícímu podniku, nebo k nim získal tento podnik přístupová práva.

Článek 4

Informační povinnost o duševním vlastnictví

- (1) Vytvoří-li pracovník ústavu (dále jen původce) při plnění úkolů vyplývajících z pracovního poměru či jiného obdobného pracovněprávního vztahu k ústavu řešení, které by mohlo být předmětem práv průmyslového vlastnictví, zejména v podobě chránitelného vynálezu, průmyslového vzoru či zlepšovacího návrhu, je povinen neprodleně, tj. nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne vytvoření daného řešení, vyrozumět ústav o této skutečnosti a předat podklady potřebné k posouzení tohoto řešení (dál také jen informační povinnost).
- (2) Původce splní svou informační povinnost tím, že předá Kanceláři ústavu (v ní pověřené mu pracovníku) osobně nebo písemně zpracovanou nabídku předmětu práv průmyslového vlastnictví (dále jen nabídka), a to jednou v písemném vyhotovení a jednou v elektronické formě.
- (3) Nabídka musí obsahovat vyrozumění o vytvoření předmětu práv průmyslového vlastnictví, údaje o původci, jména spolupůvodců, popis předmětu práv a informace o předpokládané realizaci předmětu průmyslového vlastnictví v České republice a v zahraničí, zhodnocení přínosů z realizace a časové hledisko.
- (4) Při řešení výzkumných a vývojových a jiných úkolů s jinou organizací je nutné předem smluvně stanovit, která ze smluvních stran bude mít právo na případně vytvořené předměty průmyslového vlastnictví. V případě, kdy se obě strany dohodly na spoluvlastnictví, je nutné předem smluvně stanovit i výši spoluvlastnického podílu každé ze stran.

Článek 5

Řízení o nabídkách předmětů duševního vlastnictví

- (1) Kancelář ústavu vede evidenci Oznámení o vytvoření produktu pro jeho případné přihlášení. Do evidence se zapisují pod pořadovými čísly běžného roku nabídky předmětů průmyslového vlastnictví. Pokud nabídka splňuje všechny náležitosti je Kancelář ústavu povinna bezodkladně po obdržení zapsat obdrženou nabídku předmětu průmyslového vlastnictví a původci (popř. původcům) vydat písemné potvrzení o převzetí nabídky. V případě doručení nekompletní nabídky bude původce vyzván k doplnění.

- (2) Na základě nabídky Kancelář ústavu předá nabídku náměstkovi pro výzkum a vývoj ke zpracování posouzení způsobilosti daného řešení k průmyslově právní ochraně. Lhůta ke zpracování tohoto posouzení je maximálně 30 kalendářních dnů ode dne obdržení nabídky.
- (3) Ten na jeho základě doporučí, zda ústav uplatní své právo na příslušný předmět průmyslového vlastnictví podáním přihlášky na Úřad průmyslového vlastnictví ČR nebo utajením. Dále doporučí možnost případného podání přihlášky předmětu práv průmyslového vlastnictví do zahraničí, a to nejpozději ve lhůtě do 9 měsíců ode dne podání národní přihlášky u přihlášek patentů a užitných vzorů a ve lhůtě 3 měsíců u přihlášek průmyslových vzorů. Své doporučení sdělí původci či původcům. Neuplatní-li ústav ve lhůtě 90 kalendářních dnů od splnění informační povinnosti původcem vůči původci právo na předmět průmyslového vlastnictví, s výjimkou zlepšovacího návrhu, kde řízení je zkráceno na 60 kalendářních dnů, přechází toto právo zpět na původce.
- (4) Ústav i původce jsou v průběhu řízení povinni zachovávat vůči třetím osobám o předmětu průmyslového vlastnictví, jež je předmětem tohoto řízení mlčenlivost. Ústav je povinen zachovávat mlčenlivost o vynálezu nebo průmyslovém vzoru ještě po dobu 30 kalendářních dnů ode dne, kdy na původce přešlo právo na vynález nebo průmyslový vzor podle odstavce 3. Pokud předmět průmyslového vlastnictví nějak souvisí s obchodním tajemstvím ústavu, není uplynutím výše uvedené lhůty samozřejmě nijak dotčena povinnost pracovníka ústavu zajistit utajení tohoto obchodního tajemství ve smyslu ustanovení článku 3 této směrnice.

Článek 6

Práva a povinnosti původce

- (1) Uplatní-li ústav právo na předmět průmyslového vlastnictví, který jeho původce vytvořil v pracovním poměru, jiném obdobném vztahu nebo za hmotné podpory ústavu, vzniká původci právo na přiměřenou odměnu.
- (2) Původce je povinen:
 - a) účinně spolupracovat s ústavem při vypracování popisu předmětu práv průmyslového vlastnictví, zejména pro účely jeho přihlášení k ochraně,
 - b) zachovávat mlčenlivost o informacích týkajících se předmětu práv průmyslového vlastnictví, jehož je původcem,
 - c) od okamžiku předložení do doby podání nabídky předmětu průmyslového vlastnictví všechny rukopisy publikací, zpráv a ostatní sdělení, jichž je autorem nebo spoluautorem a která se týkají příslušného předmětu průmyslového vlastnictví, předkládat před jejich zveřejněním k posouzení náměstkovi pro výzkum a vývoj. Platí, že zveřejnění, stejně jako jakákoliv jiná forma zpřístupnění takových materiálů osobám mimo ústav, jsou možná až po souhlasu,

- d) poskytovat po celou dobu využívání předmětu průmyslového vlastnictví veškerou potřebnou součinnost tak, aby tohoto předmětu bylo možno řádně a efektivně využívat. V případě, že poskytování takové součinnosti přesáhne rozsah povinností vyplývajících z pracovního poměru, bude pracovníkovi poskytnuta odměna dle článku 8.

Článek 7

Povinnost pracovníka po skončení pracovněprávního vztahu

- (1) Pracovník, jehož pracovněprávní vztah k ústavu končí, je povinen s dostatečným předstihem před ukončením pracovního poměru odevzdat ústavu veškeré doklady, předměty, nosiče dat a jiné informace, které se týkají duševního vlastnictví ústavu.
- (2) Přímý nadřízený pracovníka, jehož pracovněprávní vztah k ústavu končí, je povinen s dostatečným předstihem před ukončením pracovního poměru pracovníkem určit předměty obchodního tajemství ústavu, které jsou nebo mohou být známy tomuto pracovníkovi. Tento pracovník musí být poučen též o tom, že právní ochrana obchodního tajemství ústavu není skončením jeho pracovněprávního vztahu dotčena. O tom všem musí být pořízen písemný záznam podepsaný též s tímto pracovníkem.

Článek 8

Odměňování původců předmětů průmyslového vlastnictví

- (1) Původce, který vytvořil v rámci plnění svých pracovních úkolů, plynoucích z pracovněprávního vztahu, předmět průmyslového vlastnictví, na nějž ústav uplatnil právo, má právo na přiměřenou odměnu. Za vytvoření předmětu průmyslového vlastnictví přísluší původci jednorázová odměna do částky 15 000,- Kč. O výši odměny rozhoduje ředitel, její konkrétní výše a termín splatnosti je uveden ve smlouvě o uplatnění práv na předmět průmyslového vlastnictví a odměně za něj.
- (2) Uzavře-li ústav licenční smlouvu, jejímž předmětem bude poskytnutí souhlasu k využívání předmětu práv průmyslového vlastnictví vytvořeného způsobem dle článku 4 odst. 1, pak platí, že licenční poplatky získané na základě takové smlouvy se rozdělí následujícím způsobem:
- a) 40 % ústav,
- b) 60 % původce nebo spolupůvodci (v podílech na základě dohody uzavřené mezi nimi; pokud se nedohodnou, obdrží každý spolupůvodce stejný díl). Výplata se provádí vždy do 30 kalendářních dnů ode dne obdržení úplaty od nabyvatele licence.
- (3) Ústav je povinen vést evidenci uzavřených licenčních smluv a zajistit splnění povinnosti zápisu uzavřené licenční smlouvy do rejstříku Úřadu průmyslového

vlastnictví. Při převodu práv majitele předmětu průmyslového vlastnictví na jiný subjekt zajistí ústav smluvně závazek nového majitele vypořádat odměnu původce, resp. její zbývající část. Za vyplacení odměny původci však i nadále ručí ústav. V případě, že nový majitel předmětu průmyslového vlastnictví nedostojí svému závazku vypořádat odměnu původce, k čemuž se smluvně zavázal, nebo v případě, že smlouvu s příslušným ustanovením vůbec neuzavře, vyplatí původci odměnu ústav.

- (4) Odměna za plnění povinností původce podle čl. 6 odst. 2 této směrnice bude sjednána dohodou mezi ústavem a původcem. Nedojde-li k dohodě, bude hrazena odměna dle výkazu skutečně provedených prací nad rámec pracovních povinností schváleného přímým nadřízeným původce, a to na základě průměrného hodinového výdělku pro pracovní právní účely původce ke dni splnění informační povinnosti dle článku 4.
- (5) V případě, kdy ústav nenalezne do 3 let ode dne udělení národního patentu možnost jeho komerčního využití, může na základě rozhodnutí ředitele ukončit udržování patentu. V tomto případě je ústav povinen danou skutečnost oznámit původci písemně minimálně ve lhůtě 90 kalendářních dnů přede dnem ukončení udržování patentu. V případě, že původce projeví o udržování patentu zájem, má garantováno předkupní právo.

Článek 9 **Autorské dílo**

- (1) Autorské dílo je dílo, které autor vytvořil ke splnění svých povinností vyplývajících z pracovního vztahu k ústavu. Majetková práva k autorskému dílu vykonává ve smyslu zákona o právu autorském svým jménem a na svůj účet ústav. Ústav může právo výkonu podle tohoto odstavce postoupit třetí osobě pouze se svolením autora.
- (2) Pro účely této směrnice, z hlediska odměny autora, se považují za autorská díla aplikované výstupy definované v informačním systému výzkumu, vývoje a inovací RIV.
- (3) Autor autorského díla má vůči ústavu právo na jednorázovou odměnu řešenou obdobně jako jednorázová odměna původců předmětů průmyslového vlastnictví v článku 8, kdy přísluší autorovi jednorázová odměna do částky 10 000,- Kč. Jestliže se tato odměna vyplacená autorovi dostane do zjevného nepoměru k zisku z využití práv k dílu a významu takového díla pro dosažení zisku, má autor nárok na přiměřenou dodatečnou odměnu. O nároku autora na dodatečnou odměnu a o její výši rozhodne ředitel na základě technicko-ekonomického posouzení. Při postoupení práva třetí osobě se dodatečná odměna řeší analogicky jako podíl na licenčních poplatcích.

- (4) Pro autorská díla platí, přiměřeně ustanovení článku 4 této směrnice, informační povinnosti o duševním vlastnictví.

ČÁST DRUHÁ

TRANSFER A KOMERCIALIZACE VÝSLEDKŮ VÝZKUMU A VÝVOJE

Článek 10

Transfer znalostí

- (1) Transfer znalostí je, v souladu s předpisy a doporučeními Evropské unie⁷, strategickým posláním ústavu.
- (2) Transfer znalostí je chápán jako proces, činnost nebo služba, přinášející ekonomický přínos původci znalosti a ústavu, jako vykonavateli majetkových práv, s cílem využít, zhodnotit a komercializovat poznatky výzkumu a vývoje, znalosti, know-how, patenty a licence v rámci inovačního potenciálu.
- (3) Transfer znalostí je zajišťován v celém cyklu výzkumu a vývoje a navazujícího období předávání znalostí.
- (4) V rámci přípravy návrhu projektu aplikovaného výzkumu a vývoje, institucionálně nebo programově podporovaného, je nezbytné stanovit způsoby využití předpokládaných poznatků, jako duševního vlastnictví, a jejich ochranu, zejména v rámci společného a smluvního výzkumu, vytvářeného v rámci řešení (nové znalosti) a definovat okruh znalostí a jejich vlastnictví, které smluvní strany do řešení přinášejí (stávající znalosti). Přitom dodržet podmínky jednoznačně stanovené v rámci vyhlášených programů poskytovatelem finančních prostředků.
- (5) V průběhu řešení zajistit ochranu duševního vlastnictví v souladu s ustanoveními části první této směrnice, a vyžaduje-li to poskytovatel, uzavřít smlouvu na uplatnění výsledků.
- (6) Vlastní transfer výsledků a jejich komercializaci zajišťovat především prostřednictvím spin-off firmy založené VÚMOP, v.v.i., jako právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku pod obchodním názvem SOWAC, s.r.o., a na jejímž podnikání se účastní formou peněžitého vkladu. Transfer výsledků bude probíhat výhradně formou smlouvy o převodu nebo licenci duševního vlastnictví.

⁷ Doporučení komise ze dne 10. dubna 2008 o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace (2008/416/ES).

- (7) Poskytování práva k využívání k předmětům průmyslového vlastnictví třetím osobám řešit licenční smlouvou dle občanského zákoníku⁸, autorská díla řešit licenční smlouvou o podmínkách užití díla ve smyslu zákona o právech autorských⁹.
- (8) Tyto licence, dělené na výlučné (výhradní) licence nebo nevýlučné (nevýhradní) licence, musí obsahovat odpovídající finanční či jinou náhradu. Udělování výhradních licencí by mělo být okrajové, po posouzení zejména z hledisek ekonomických přínosů pro ústav jako vlastníka duševního vlastnictví. Zásadní a rozhodující, vzhledem k tomu, že výsledky výzkumu a vývoje v oblasti působnosti ústavu mají několik možných oblastí uplatnění, je užití licencí nevýhradních s pravidlem ponechání si přiměřených práv ústavu na šíření předmětu licence a další výzkum.

Článek 11

Zřízení a činnost centra transferu technologií (CTT)

- (1) Centrum transferu technologií (CTT) je řízeno manažerem transferu technologií (CTT), který je jmenován ředitelem ústavu. Posláním CTT je posouzení projektů s komerčním potenciálem (potenciálem transferu) navržených řešitelskými týmy ústavu a předkládanými do programových soutěží s danou problematikou souvisejících nebo určenými přímo k procesu komercializace. CTT se řídí doporučením Rady pro komercializaci.
- (2) Manažer CTT odpovídá za veškerou činnost centra transferu technologií, zejména pak za:
 - a) Řízení činností CTT a vedení týmu pracovníků CTT;
 - b) Posouzení a vyhodnocení komerčního potenciálu předkládaných dílčích projektů před jejich předložením Radě pro komercializaci;
 - c) Informování ředitele ústavu o hodnocení dílčích projektů před jejich předložením Radě pro komercializaci.
- (3) Manažera CTT má následující pravomoci:
 - a) Podávat stanovisko o kvalitě předložených dílčích projektů, směrem k Radě pro komercializaci
 - b) Obdržet na vyžádání od příslušných pracovníků ústavu veškeré relevantní informace k předloženým dílčím projektům.
 - c) Podávat návrhy termínu a obsahu jednání Rady pro komercializaci.

4) Financování CTT:

- a) zajišťuje ústav, čímž je zabezpečena kontinuální činnost CTT
- b) financování CTT je hrazeno jednak z prostředků ústavu určených na dlouhodobý koncepční rozvoj instituce a dále bude hrazeno prostřednictvím poměrné části dotací projektů přímo zaměřených na transfer výsledků předkládaných do programových soutěží nebo s danou problematikou souvisejících.

⁸ Zákon č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, v platném znění.

⁹ Zákon č. 398/2006 Sb., kterým se vyhlašuje úplné znění zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 81/2005 Sb., zákonem č. 61/2006 Sb. a zákonem č. 216/2006 Sb., Autorský zákon.

Článek 12

Zřízení a činnost Rady pro komercializaci

- (1) Rada pro komercializaci Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půdy, v.v.i. (dále jen Rada) je zvláštní pracovní skupinou určenou k rozhodování v klíčových bodech postupu v nakládání s předměty průmyslového vlastnictví vytvořenými v ústavu.
- (2) Rada je zřízena v souladu s ustanovením čl. 8 odst. 1 Organizačního řádu ústavu č. Ř03-01/2013.
- (3) Návrh na členy Rady podává řediteli náměstek pro výzkum a vývoj ústavu; ten akceptovaný nebo svým rozhodnutím změněný návrh projedná v Radě instituce s vyžádáním jejího stanoviska k návrhu. Na základě projednání návrhu komisi bezodkladně jmenuje.
- (4) Rada posuzuje komerční potenciál výsledků tvůrčí činnosti v souladu se Směrnicí stanovující funkční systém ochrany duševního vlastnictví, transferu a komercializace výsledků výzkumu a vývoje ústavu a na základě tohoto posouzení doporučí kroky k další ochraně a komercializaci.
Doporučení k ochraně a komercializaci zahrnuje:
 - a) Zájem ústavu o komercializaci.
 - b) Stanovení vhodných forem další ochrany průmyslového vlastnictví.
 - c) Stanovení vhodného typu komercializace.
 - d) Návrh finančního rozpočtu pro investice do další fáze zajištění ochrany (např. mezinárodní patenty).
 - e) Návrh finančního rozpočtu pro investice do komercializace.
- (5) U předmětů duševního vlastnictví, u nichž ředitel (s přihlédnutím k doporučení Rady pro komercializaci), vydá kladné Rozhodnutí o ochraně a komercializaci, vzniká tzv. projekt transferu. Realizaci projektu transferu zajišťuje Centrum transferu technologií.
- (6) Rada pro komercializaci může u probíhajících projektů transferu doplnit a rozšířit své doporučení zejména doplněním o další vhodné formy ochrany či navýšení rozpočtu.
- (7) Zajištění nezávislosti členů Rady pro komercializaci vyplývá jednak ze složení rady a její činnosti, v případě možného konfliktu zájmu jednotlivých členů bude nezávislost zaručena formou podpisu čestného prohlášení o nepodjatosti k hodnocení konkrétních dílčích projektů.

Článek 13

Složení a jednací řád Rady pro komercializaci

- (1) Rada má pět členů; z toho musí být nejméně dva členové z aplikační sféry (podniky), jeden člen z finanční sféry (banky, fondy rizikového kapitálu apod.), ředitel a další zástupce ústavu z výzkumné sféry.

- (2) Funkční období Rady je pět roků, počet funkčních období členů Rady není omezen.
- (3) Členství v Radě zaniká na základě odvolání člena ředitelem při neplnění povinností, porušení zásad objektivního hodnocení. Dále pak na základě vlastní žádosti a při prokázání porušování předpisů souvisejících s ochranou duševního vlastnictví a komercializace výsledků.
- (4) Prvé zasedání Rady, po jejím jmenování řídí ředitel ústavu, který je předsedou Rady a předá členům Rady jmenování členem, plán činnosti pro běžný rok a zajistí volbu místopředsedy rady.
- (5) Volba místopředsedy jmenovanými členy Rady je tajná; zápis z volby zajistí předseda.
- (6) Zasedání Rady, v souladu s plánem činnosti Rady, svolává a řídí předseda Rady. Ten stanovuje pořad jednání a pověřuje jednoho z členů Rady zapisovatelem. V případě nepřítomnosti předsedy jeho práva a povinnosti přebírá místopředseda Rady.
- (7) Předseda Rady je oprávněn přizvat tvůrce k projednávání jeho/jejich předmětu průmyslového vlastnictví; ten je povinen toto přizvání přijmout.
- (8) Zápis ze zasedání, ve formalizované struktuře, je předáván řediteli k dalšímu řízení.

Článek 14

Popularizace výzkumu a vývoje a propagace výsledků výzkumu a inovací

- (1) Popularizace výzkumu a vývoje a propagace výsledků výzkumu a inovací je zásadním předpokladem pro úspěšný transfer a šíření inovací v aplikačním sektoru i ve společnosti.
- (2) Vzhledem k oblastem působnosti ústavu a okruhu uživatelů jeho výsledků výzkumu a vývoje je adekvátní struktura popularizace, propagace a medializace výzkumu a vývoje, tvořena především na úrovni specializovaných internetových portálů s využitím databází poznatků a s jejich doporučenými postupy užití, zajištění přístupu k oborovým databázím, metadatovým záznamům a poskytování výzkumných informací a informací o výsledcích výzkumu a vývoje. Rovněž tak podpora odborných akcí, oborových konferencí a s nimi souvisejícím vydáváním publikací.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15 Ustanovení závěrečná

- (1) Touto směrnici nejsou dotčena práva a povinnosti vyplývající z uzavřených smluv na řešení projektů výzkumu a vývoje nebo rozhodnutí o podpoře výzkumných záměrů a jejich ustanovení o transferu a komercializaci výsledků.
- (2) Porušení povinností pracovníka stanovené touto směrnici je porušením povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci, případně zvláště hrubým způsobem, je-li ohrožen zájem ústavu nebo hrozí-li či vznikla ústavu jednáním pracovníka v rozporu s touto směrnici škoda.
- (3) Pro zajištění naplnění ustanovení této směrnice bude využíváno vlastních zdrojů nebo zdrojů Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace.
- (4) Ke dni účinnosti této směrnice se ruší Příkaz ředitele č. 22/2009 ze dne 11.9.2009.
- (5) Vedoucí pracovníci jsou povinni prokazatelným způsobem seznámit sobě podřízené pracovníky s touto směrnici.

Tato směrnice stanovující funkční systém ochrany duševního vlastnictví, transferu a komercializace výsledků výzkumu a vývoje ve VÚMOP nabývá platnosti dnem podpisu a účinnosti dnem 1.3.2014. Změna č. 1 této směrnice nabyla účinnosti dnem 01.01.2015. Změna č. 2 této směrnice nabývá účinnosti dnem 01.04.2015.

V Praze dne 31.03.2015

Ing. Jiří Hladík, Ph.D.
ředitel

Přílohy:

- č. 1 Doporučení komise ze dne 10. dubna 2008 o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace (2008/416/ES).
- č. 2 Kodex správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace týkající se řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí
- č. 3 Stanovená správná praxe veřejných orgánů, která usnadňuje řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí univerzitami a jinými veřejnými výzkumnými organizacemi.

**DOPORUČENÍ KOMISE
ze dne 10. dubna 2008**

**o řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí a o kodexu
správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace**

*(oznámeno pod číslem K(2008) 1329)
(Text s významem pro EHP)
(2008/416/ES)*

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,
s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 165 této smlouvy,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Při opětovném zahájení Lisabonské strategie v roce 2005 zdůraznily hlavy států nebo předsedové vlád klíčovou úlohu, již mohou při umožňování oběhu a využívání myšlenek v dynamické znalostní společnosti a při podporování konkurenceschopnosti a blahobytu sehrát lepší vazby mezi veřejnými výzkumnými organizacemi, včetně univerzit, a průmyslem.
- (2) Mělo by se vynaložit úsilí, aby znalosti lépe vedly k sociálně-ekonomickým přínosům. Proto je zapotřebí, aby veřejné výzkumné organizace šířily a efektivněji využívaly výsledky výzkumu financovaného z veřejných prostředků s cílem lépe je proměňovat v nové výrobky a služby. Mezi prostředky k dosažení tohoto cíle patří zejména spolupráce průmyslové a akademické sféry (společný nebo smluvní výzkum prováděný nebo financovaný společně se soukromým sektorem), udělování licencí a vyčleňování zařízení.
- (3) Efektivní využití výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků závisí na vhodném řízení duševního vlastnictví (tj. na znalostech v nejširším smyslu, které zahrnují např. vynálezy, software, databáze a mikroorganismy, ať již chráněné právními nástroji, jako jsou patenty, či nikoli), na rozvoji kultury podnikání a souvisejících dovedností veřejných výzkumných organizací i na lepší komunikaci a vzájemném působení mezi veřejným a soukromým sektorem.
- (4) Aktivní zapojení veřejných výzkumných organizací do řízení duševního vlastnictví a předávání znalostí je nezbytné k tomu, aby se vytvořily sociálně-ekonomické přínosy a přilákali se studenti, vědci a další financování výzkumu.
- (5) Členské státy v nedávných letech uskutečnily iniciativy pro umožnění předávání znalostí na vnitrostátní úrovni, ale významné rozdíly mezi vnitrostátními regulačními rámci, politikami a praxí a také různé normy řízení duševního vlastnictví uvnitř veřejných výzkumných organizací brání nadnárodnímu předávání znalostí napříč Evropou a vytvoření evropského výzkumného prostoru nebo je maří.
- (6) Po sdělení a hlavních směrech Komise z roku 2007 (1), v nichž byl stanoven přístup ke společnému evropskému rámci pro předávání znalostí, vyzvala Evropská rada v červnu 2007 Komisi, aby formou doporučení členským státům vypracovala pokyny pro řízení duševního vlastnictví veřejnými výzkumnými organizacemi.
- (7) Cílem tohoto doporučení je poskytnout členským státům a jejich regionům hlavní směry politik pro vypracovávání nebo aktualizaci vnitrostátních hlavních směrů a rámců a veřejným výzkumným organizacím kodexu správné praxe, aby se zlepšil způsob, jakým veřejné výzkumné organizace řídí duševní vlastnictví a předávání znalostí.

- (8) Spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje i činnosti předávání znalostí mezi Společenstvím a třetími zeměmi by se měly zakládat na jasných a jednotných doporučeních a postupech, aby se k prospěchu všech zúčastněných partnerů zajistil rovný a spravedlivý přístup k duševnímu vlastnictví vytvořenému prostřednictvím mezinárodní výzkumné spolupráce. Kodex správné praxe uvedený v příloze by měl v tomto kontextu posloužit jako výchozí bod.
- (9) Bylo stanoveno více osvědčených postupů, které by měly členským státům pomoci při provádění tohoto doporučení. Je na každém členském státu, aby zvolil postupy a praxi, které v kontextu daného členského státu nejlépe a nejefektivněji zabezpečí dodržování zásad tohoto doporučení, neboť postupy efektivní v jednom členském státě nemusí být efektivní v jiném členském státě. Rovněž by se měly zohlednit stávající pokyny poskytované na úrovni Společenství a OECD.
- (10) Komise a členské státy by měly sledovat provádění tohoto doporučení a jeho dopad a podporovat výměnu osvědčených postupů v oblasti předávání znalostí,

DOPORUČUJE ČLENSKÝM STÁTŮM, ABY:

- 1) zajistily, že všechny veřejné výzkumné organizace stanoví předávání znalostí jako strategické poslání;
- 2) podněcovaly veřejné výzkumné organizace, aby vytvořily a zveřejnily politiky a postupy pro řízení duševního vlastnictví v souladu s „kodexem správné praxe“ uvedeným v příloze I;
- 3) podporovaly ve veřejných výzkumných organizacích rozvoj schopností a dovedností pro předávání znalostí i opatření pro zlepšování informovanosti a dovedností studentů – zejména v oblasti vědy a techniky – pokud jde o duševní vlastnictví, předávání znalostí a podnikání;
- 4) podporovaly široké šíření znalostí vytvořených financováním z veřejných prostředků, a to tím, že učiní kroky k podpoře otevřeného přístupu k výsledkům výzkumu a zároveň ve vhodných případech umožní ochranu souvisejícího duševního vlastnictví;
- 5) spolupracovaly a činily kroky pro zlepšení soudržnosti svých příslušných režimů vlastnictví, pokud jde o práva k duševnímu vlastnictví, a to tak, aby umožňovaly přeshraniční spolupráci a předávání znalostí v oblasti výzkumu a vývoje;
- 6) používaly zásady uvedené v tomto doporučení jako základ pro zavedení nebo přizpůsobení vnitrostátních hlavních směrů a právních předpisů týkajících se řízení duševního vlastnictví a předávání znalostí veřejnými výzkumnými organizacemi a také pro uzavírání dohod týkajících se výzkumné spolupráce se třetími zeměmi nebo pro jiná opatření na podporu předávání znalostí nebo při vytváření nových souvisejících politik nebo systémů financování, aby však přitom dodržovaly pravidla pro státní podporu;
- 7) učinily kroky pro zajištění co nejširšího provádění kodexu správné praxe, ať již přímo, nebo prostřednictvím pravidel stanovených vnitrostátními a regionálními orgány pro financování výzkumu;
- 8) zajistily v mezinárodních projektech výzkumné spolupráce týkajících se vlastnictví práv k duševnímu vlastnictví a přístupu k nim rovné a spravedlivé zacházení se všemi účastníky z členských států a třetích zemí, a to ku prospěchu všech zúčastněných partnerů;

- 9) pověřily vnitrostátní kontaktní místo, jehož úkolem by měla být koordinace opatření týkajících se předávání znalostí mezi veřejnými výzkumnými organizacemi a soukromým sektorem, včetně řešení nadnárodních otázek, ve spojení s obdobnými kontaktními místy v ostatních členských státech;
- 10) prozkoumaly a využívaly osvědčené postupy stanovené v příloze II při zohlednění vnitrostátního kontextu;
- 11) informovaly Komisi do 15. července 2010 a poté každé dva roky o opatřeních učiněných na základě tohoto doporučení i o jejich dopadu.

V Bruselu dne 10. dubna 2008.

Za Komisi

Janez POTOČNIK

člen Komise

Kodex správné praxe pro univerzity a jiné veřejné výzkumné organizace týkající se řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí

Tento kodex chování je tvořen třemi hlavními soubory zásad.

Zásady pro interní politiku duševního vlastnictví tvoří základní soubor zásad, jež by měly veřejné výzkumné organizace provádět, aby efektivně řídily duševní vlastnictví, jež je výsledkem jejich – vlastní či společné – činnosti na poli výzkumu a vývoje.

Zásady pro politiku předávání znalostí doplňují zásady týkající se politiky duševního vlastnictví tím, že se konkrétněji zaměřují na aktivní předávání a využívání takového duševního vlastnictví, bez ohledu na to, zda je chráněno právy k duševnímu vlastnictví či nikoli.

Zásady pro společný a smluvní výzkum se mají zabývat všemi druhy výzkumných činností, které společně provádějí nebo financují veřejná výzkumná organizace a soukromý sektor, včetně zejména společného výzkumu (kde úkoly výzkumu a vývoje vývoj smluvně zadá veřejné výzkumné organizaci).

Zásady pro interní politiku duševního vlastnictví

1. Vytvořit politiku duševního vlastnictví jako součást dlouhodobé strategie a poslání veřejné výzkumné organizace, interně i externě ji zveřejnit a zřídit jediné příslušné kontaktní místo.
2. Tato politika by měla poskytnout personálu a studentům jasná pravidla týkající se zejména zveřejňování nových myšlenek, které mají potenciálně obchodní zájem, vlastnictví výsledků výzkumu, vedení záznamů, řízení střetu zájmů a zapojení třetích stran.
3. Podporovat stanovování, využívání a případně ochranu duševního vlastnictví v souladu se strategií a posláním veřejné výzkumné organizace a s cílem maximalizovat sociálně-ekonomické přínosy. Za tímto účelem mohou být přijaty různé strategie, například přístup „veřejné sféry“ nebo „otevřené inovace“, které se též mohou lišit podle příslušných vědeckých či technických oblastí.
4. Poskytovat vhodné pobídky, aby se zajistilo, že veškerý příslušný personál hraje při provádění politiky duševního vlastnictví aktivní roli. Tyto pobídky by neměly být pouze finanční povahy, ale měly by tím, že v postupech pro povyšování zvažují vedle akademických hledisek také duševní vlastnictví a předávání znalostí, podporovat rovněž kariéerní postup.
5. Zvážit vytvoření soudržných portfolií duševního vlastnictví veřejnou výzkumnou organizací – například v jednotlivých technologických oblastech – a ve vhodných případech zřídit sdružení pro patenty či duševní vlastnictví, která by zahrnovala duševní vlastnictví jiných veřejných výzkumných organizací. Tím by se mohlo díky kritickému množství a snížení transakčních nákladů pro třetí strany usnadnit využívání.
6. Zvyšovat informovanost a základní dovednosti týkající se duševního vlastnictví a předávání znalostí prostřednictvím činností odborné přípravy pro studenty i výzkumný personál a zajistit, aby personál příslušný pro řízení duševního vlastnictví či předávání znalostí měl požadované dovednosti a prošel odpovídající odbornou přípravou.

7. Vytvořit a zveřejnit politiku pro zveřejňování či šíření, která bude podporovat široké šíření výsledků výzkumu a vývoje (např. zveřejňování prostřednictvím otevřeného přístupu) a která bude zároveň přijímat možný odklad tam, kde se plánuje ochrana duševního vlastnictví, což by se však mělo snižovat na minimum.

Zásady pro politiku předávání znalostí

8. S cílem podpořit využití výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků a maximalizovat jejich dopad zvážit všechny možné mechanismy využívání (jako jsou udělování licencí nebo vyčlenění) a všechny možné partnery pro využívání (jako jsou vyčleněné nebo existující společnosti, jiné veřejné výzkumné organizace, investoři nebo podpůrné služby či agentury pro inovace) a vybrat z nich ty nejvhodnější.
9. Proaktivní politika duševního vlastnictví či politika předávání znalostí může vytvořit pro veřejnou výzkumnou organizaci dodatečný příjem, který by však neměl být považován za hlavní cíl.
10. Zajistit, aby veřejné výzkumné organizace měly vedle personálu s technickým zázemím také přístup k profesionálním službám pro předávání znalostí, včetně právní, finanční a obchodní ochrany i ochrany duševního vlastnictví a poradců pro výkon svých práv, nebo aby tyto služby vlastnily.
11. Vytvořit a zveřejnit politiku udělování licencí s cílem harmonizovat postupy v rámci veřejných výzkumných organizací a zajistit spravedlnost všech obchodů. Zejména převody práv k duševnímu vlastnictví vlastněných veřejnými výzkumnými organizacemi a udělování výhradních licencí by mělo být pečlivě posouzeno, především vzhledem ke třetím stranám mimo EU. Licence na využití by měly zahrnovat odpovídající finanční či jinou náhradu.
12. Vytvořit a zveřejnit politiku pro vyčleňování, která umožní a podpoří, aby se personál veřejných výzkumných organizací ve vhodných případech zapojil do vyčlenění, a která vyjasní dlouhodobé vztahy mezi vyčleněnými zařízeními a veřejnou výzkumnou organizací.
13. Stanovit jasné zásady ohledně sdílení finančních výnosů z příjmů předávání znalostí mezi veřejnou výzkumnou organizací, oddělením a investory.
14. Sledovat ochranu duševního vlastnictví a činnosti předávání znalostí a související úspěchy a pravidelně je zveřejňovat. Výsledky výzkumu veřejné výzkumné organizace i související odborné znalosti a práva k duševnímu vlastnictví by měly být více zviditelněny pro soukromý sektor, aby se podpořilo jejich využití.

Zásady týkající se společného a smluvního výzkumu

15. Pravidla upravující činnosti společného a smluvního výzkumu by měla být slučitelná s úkolem každé strany. Měla by zohledňovat úroveň financování ze soukromých prostředků a být v souladu s cíli výzkumné činnosti, především s cílem maximalizovat obchodní a sociálně-ekonomický dopad výzkumu, podporovat cíl veřejné výzkumné organizace přilákat financování ze soukromých prostředků, udržet takové postavení duševního vlastnictví, které umožní další akademický a společný výzkum, a vyhnout se tomu, aby se bránilo šíření výsledků výzkumu a vývoje.
16. Otázky související s duševním vlastnictvím by se měly vyjasnit na úrovni řízení a co nejdříve, v ideálním případě ještě před zahájením výzkumného projektu. Otázky související s duševním vlastnictvím zahrnují přidělení duševního vlastnictví vytvořeného v rámci projektu (dále jen „nové znalosti“), stanovení duševního vlastnictví, které smluvní strany vlastnily před zahájením projektu (dále jen „stávající

znalostí“) a které je zapotřebí pro účely provedení nebo využití projektu, přístupová práva (3) k novým a stávajícím znalostem pro tyto účely a sdílení výnosů.

17. Ve společném výzkumu vlastnictví nových znalostí připadá smluvní straně, která je vytvořila, ale může být přiděleno i jiným smluvním stranám na základě předem uzavřeného smluvního ujednání, které odpovídajícím způsobem odráží příslušné zájmy, úkoly a finanční či jiné příspěvky smluvních stran k projektu. V případě smluvního výzkumu vlastní nové znalosti vytvořené veřejnou výzkumnou organizací smluvní strana ze soukromého sektoru. Vlastnictví stávajících znalostí by nemělo být projektem ovlivněno.
18. Přístupová práva (3) by strany měly vyjasnit co nejdříve během výzkumného projektu, v ideálním případě ještě před jeho započítím. Pokud je to nutné pro účely realizace výzkumného projektu nebo pro účely využití nových znalostí jedné strany, měla by být dána pro tyto účely k dispozici přístupová práva k novým znalostem i výchozím znalostem ostatních stran za podmínek, jež by měly odpovídajícím způsobem odrážet příslušné zájmy, úkoly a finanční či jiné příspěvky stran k projektu.

Stanovená správná praxe veřejných orgánů, která usnadňuje řízení duševního vlastnictví při činnostech předávání znalostí univerzitami a jinými veřejnými výzkumnými organizacemi

Předávání znalostí jako strategické poslání veřejných výzkumných organizací

1. Předávání znalostí mezi univerzitami a průmyslem je stálou politickou a operační prioritou pro všechny veřejné orgány pro financování výzkumu v rámci členského státu, jak na vnitrostátní, tak na regionální úrovni.
2. Toto téma jasně spadá do působnosti ministerstva, jež je pověřeno koordinací iniciativ na podporu předávání znalostí s dalšími ministerstvy.
3. Každé ministerstvo a orgán regionální správy, které provádějí činnosti předávání znalostí, určí úředníka příslušného pro sledování dopadu těchto činností. Tito úředníci se pravidelně scházejí a vyměňují si informace a diskutují o způsobech vylepšení předávání znalostí.

Politiky pro řízení duševního vlastnictví

4. Řádné řízení duševního vlastnictví, jež je výsledkem financování z veřejných prostředků, se podporuje za předpokladu, že je prováděno v souladu s legitimními zájmy průmyslu (např. dočasná omezení z důvodu důvěrnosti).
5. Výzkumná politika podporuje zapojení soukromého sektoru do stanovení technologických potřeb, do podpory soukromých investic do výzkumu a do povzbuzování využití výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků.

Kapacity a dovednosti předávání znalostí

6. Veřejné výzkumné organizace a jejich personál mají k dispozici dostatečné zdroje a pobídky, aby se zapojili do činností předávání znalostí.
7. Činí se opatření, aby se zabezpečila dostupnost kvalifikovaného personálu (jako jsou úředníci pro předávání technologií) a umožnil se jeho nábor.
8. Je k dispozici soubor vzorových smluv i nástroj, který podle více parametrů napomáhá zvolit nejhodnější vzorovou smlouvu.
9. Než se vytvoří nové mechanismy na podporu předávání znalostí (jako jsou systémy mobility nebo financování), jsou konzultovány příslušné skupiny zainteresovaných stran, včetně malých a středních podniků a velkých průmyslových podniků, i veřejné výzkumné organizace.
10. Pokud veřejné výzkumné organizace na místní nebo regionální úrovni nevynakládají na výzkum kritické množství, které by odůvodňovalo, aby měly k dispozici vlastní kancelář pro předávání znalostí nebo vlastního správce duševního vlastnictví, podporuje se sdružování zdrojů mezi veřejnými výzkumnými organizacemi.
11. Zahajují se programy na podporu vyčleňování výzkumných zařízení, které zahrnují odbornou podnikatelskou přípravu a silné vzájemné působení veřejných výzkumných organizací a místních zakládacích středisek, finančních subjektů, agentur na podporu podnikání atd.
12. Na podporu předávání znalostí a zapojení podnikatelských subjektů do veřejných výzkumných organizací, včetně najímání odborníků, jsou k dispozici finanční prostředky státní správy.

Soudržnost v nadnárodní spolupráci

13. S cílem podporovat nadnárodní předávání znalostí a umožnit spolupráci se smluvními stranami z jiných zemí má držitel práv k duševnímu vlastnictví z výzkumu financovaného z veřejných prostředků stanovena jasná pravidla, která jsou spolu s případnými dalšími podmínkami financování, jež mohou ovlivnit předávání znalostí, snadno přístupná. Ve většině členských států EU se považuje za základní právní režim duševního vlastnictví ve veřejných výzkumných organizacích institucionální vlastnictví, nikoli režim „výsada profesorů“.
14. Při podpisu mezinárodních dohod o výzkumné spolupráci poskytují smluvní podmínky týkající se projektů financovaných v rámci režimů obou zemí všem účastníkům obdobná práva, zejména pokud jde o přístup k právům k duševnímu vlastnictví a o omezení využití s tím související.

Šíření znalostí

15. Pokud jde o odborně recenzované vědecké publikace, jež jsou výsledkem výzkumu financovaného z veřejných prostředků, zavádějí veřejné výzkumné organizace otevřený přístup.
16. V souladu se Zásadami a pokyny OECD pro přístup k výsledkům výzkumu financovaného z veřejných prostředků (Principles and Guidelines for Access to Research Data from Public Funding) se podporuje otevřený přístup k výzkumným údajům, přičemž se berou v potaz omezení související s obchodním využitím.
17. V souvislosti s politikami otevřeného přístupu se z veřejných prostředků financuje vytváření zařízení pro archivaci výsledků výzkumu (např. internetové archivy).

Sledování provádění

18. Zavádějí se mechanismy potřebné ke sledování a přezkumu pokroku vnitrostátních veřejných výzkumných organizací v činnostech předávání znalostí, např. prostřednictvím výročních zpráv jednotlivých veřejných výzkumných organizací. Tyto informace se spolu s osvědčenými postupy zpřístupňují také ostatním členským státům.